

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 82 või vastavalt selle lepingu artikli 91 lõike 1 punkti c ja nimetatud sätete alusel vastuvõetud õigusaktid, nagu nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta, lubavad, et kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtet või täpsemalt öeldes liidu õiguse kohased transpordi ohutuse tõhustamise meetmeid ei kohaldata liikmesriigi äranägemisel, — kuna liikmesriik on normatiivaktiga ette näinud, et eelkõige kriminaalalajades pädevas kohtus vaidlustamise nõuet ning nende sise-riikliku haldusõiguse normide kohaldamise nõuet, mis käsitlevad õiguskaitsevahendeid süüteo toimepanekus süüdistamise korral, ei pea järgima — liikluseeskirja rikkumise tõttu tehtud rahalise karistuse määramise otsuse suhtes, kusjuures põhikohtuasja asjaoludel kehtib otsuse kohta ühtlasi järgnev:

- a) tegu kujutab endast liiklusõnnetust, mille tõttu on tekkinud varaline kahju, tegu tuleb kvalifitseerida süüliselt toimepanduks ja on haldusõigusrikkumisena karistatav;
- b) vastavalt ettenähtud rahalise karistuse summa suurusele ei saa nende määramise otsust kohtus vaidlustada ning asjaomasel isikul ei ole võimalust tõendada, et ta ei ole talle süüks pandud tegu süüliselt toime pannud;
- c) otsuses märgitud kontrollpunktide arv arvatakse otsuse jõustumise õigusliku tagajärjena automaatselt maha;
- d) juhulubade kehtestatud süsteemi raames, kus loa väljastamisel antakse rikkumiste arvestamiseks teatav arv kontrollpunkte, võetakse arvesse ka kontrollpunktide mahaarvamine nende trahvimääruste automaatse tagajärjena, mida ei ole võimalik vaidlustada;
- e) juhul kui juhiloa äravõtmise sunnimeede juhtimisõigusest ilmajäämise tõttu, mis on algselt antud kontrollpunktide arvu mahaarvamise automaatne õiguslik tagajärg, kohtus vaidlustatakse, ei toimu kohtus nende vaidlustamatute trahvimääruste õiguspärasuse kaudset kontrollimist, mille alusel kontrollpunktid on maha arvatud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungari Vabariik) 21. jaanuaril 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., kes on Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. õigusjärglane versus Gazdasági Versenyhivatal

(Kohtuasi C-32/11)

(2011/C 145/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., kes on Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. õigusjärglane

Vastustaja: Gazdasági Versenyhivatal

Eelotsuse küsimused

Kas kahepoolseid kokkuleppeid, mis on sõlmitud kindlustusettevõtja ja üksikute autoremonditöökodade või kindlustusettevõtja ja autoremonditöökodade ühenduse vahel ning mille kohaselt sõltub kindlustusettevõtja poolt autoremonditöökojale tema poolt kindlustatud autode remonditööde eest tasutav töötunnihind muu hulgas kindlustusettevõtjaga remonditöökoja vahendusel, kes tegutseb asjaomase kindlustusettevõtja agendina, sõlmitud kindlustuslepingute arvust ja protsendist, võib pidada ELTL artikli 101 lõikega 1 vastuolus olevateks kokkulepeteks, mis takistavad, piiravad või kahjustavad konkurentsi siseturu piires?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa) 28. jaanuaril 2011 — Yoshikazu Iida versus Stadt Ulm

(Kohtuasi C-40/11)

(2011/C 145/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Yoshikazu Iida

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Stadt Ulm

Eelotsuse küsimused

A. Seoses direktiivi 2004/38/EÜ⁽¹⁾ artiklitega 2, 3 ja 7:

1. Kas pidades silmas eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta”) artikleid 7 ja 24 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK”) artiklit 8, on direktiivi 2004/38/EÜ artikli 2 punkti 2 alapunkti d laiendava tõlgenduse korral „pereliige” ka vaba liikumise õigusega liidu kodanikust lapse suhtes hooldusõigust omav lapsevanem, kes on kolmanda riigi kodanik ja ei ole lapse ülalpeetav?
2. Kui vastus on jaatav, siis kas pidades silmas eeskätt põhiõiguste harta artikleid 7 ja 24 ning EIÕK artiklit 8, on direktiiv 2004/38/EÜ selle artikli 3 lõike 1 laiendava tõlgenduse korral kohaldatav kõnealusele vanemale suhtes liidu kodanikust lapse päritoluliikmesriigiga ka siis, kui see vanem ei ole päritoluliikmesriigist lahkunud liidu kodanikust lapsega „kaasas” ega „ühine temaga”?
3. Kui vastus on jaatav, siis kas pidades silmas eeskätt põhiõiguste harta artikleid 7 ja 24 ning EIÕK artiklit 8, tuleneb sellest direktiivi 2004/38/EÜ artikli 7 lõike 2 laiendava tõlgenduse korral kõnealuse vanema õigus elada liidu kodanikust lapse päritoluliikmesriigis kauem kui kolm kuud, seda vähemalt seni, kuni tal on hooldusõigus, mida ta tegelikult teostab?

B. Seoses Euroopa Liidu lepingu (edaspidi „EL leping”) artikli 6 lõikega 1 koostoimes põhiõiguste hartaga:

- 1.a) Kas harta kohaldamisala, millele viitab põhiõiguste harta artikli 51 lõike 1 esimese lause teine alternatiiv, on avatud juba siis, kui vaidluse ese sõltub siseriiklikust seadusest (või seaduse osast), millega võeti üle ka — aga mitte ainult — direktiivid?
- 1.b) Kui vastus on eitav, siis kas harta kohaldamisala, millele viitab põhiõiguste harta artikli 51 lõike 1 esimese lause teine alternatiiv, on avatud juba seetõttu, et kaebuse esitajal võib olla liidu õiguse kohane elamisõigus (edaspidi ka

„elamisõigus”) ja seetõttu võib ta FreizügG/EU § 5 lõike 2 esimese lause kohaselt taotleda liidu kodaniku pereliikme elamislubas, mille õiguslik alus on direktiivi 2004/38 artikli 10 lõike 1 esimene lause?

- 1.c) Kui vastus on eitav, siis kas harta kohaldamisala, millele viitab põhiõiguste harta artikli 51 lõike 1 esimese lause teine alternatiiv, on ERT-kohtupraktikat (Euroopa Kohtu 18. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-260/89: ERT, EKL 1991, lk I-2925, punktid 41–45) järgides avatud, kui liikmesriik piirab elamisõigust isiku puhul, kes on alaealise liidu kodaniku hooldusõiguslik kolmanda riigi kodanikust isa, kusjuures liidu kodanik viibib koos oma emaga viimase kutsetegevuse tõttu valdavalt muus Euroopa Liidu liikmesriigis?
- 2.a) Kui harta kohaldamisala on avatud, siis kas kolmanda riigi kodanikust isa elamisõigus võib tuleneda vahetult põhiõiguste harta artikli 24 lõikest 3, seda vähemasti seni, kuni tal on oma liidu kodanikust lapse suhtes hooldusõigus, mida ta tegelikult teostab, kuigi laps viibib valdavalt muus Euroopa Liidu liikmesriigis?
- 2.b) Kui vastus on eitav, siis kas kolmanda riigi kodanikust isa elamisõigus võib tuleneda liidu kodanikust lapse vaba liikumise õigusest vastavalt põhiõiguste harta artikli 45 lõikele 1 vajaduse korral koostoimes põhiõiguste harta artikli 24 lõikega 3, seda vähemasti seni, kuni tal on oma liidu kodanikust lapse suhtes hooldusõigus, mida ta tegelikult teostab, selleks et eeskätt liidu kodanikust lapse vaba liikumise õiguselt ei võetaks kogu kasulikku mõju?

C. Seoses EL lepingu artikli 6 lõikega 3 koostöös liidu õiguse üldpõhimõtetega:

1. Kas Euroopa Kohtu praktikas alates Stuttgardi kohtuasjast Stauder (12. novembri 1969. aasta otsus kohtuasjas 29/69: Stauder, EKL 969, lk 419, punkt 7) kuni näiteks kohtuasjani Mangold (22. novembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-144/04: Mangold, EKL 2005, lk I-9981, punkt 75) väljaõttatud ELi „kirjutamata” põhiõigusi saab täies ulatuses kohaldada, kuigi konkreetsel juhul ei ole põhiõiguste harta kohaldamisala avatud, teisisõnu kas EL lepingu artikli 6 lõike 3 kohaselt liidu õiguse üldpõhimõteteks olevad põhiõigused saavad autonoomselt ja sõltumatult kehtida EL lepingu artikli 6 lõikes 1 viidatud põhiõiguste hartas sätestatud uute põhiõiguste kõrval?
2. Kui vastus on jaatav, siis kas hooldusõiguse tõhusaks teostamiseks saab liidu õiguse üldpõhimõtetest, eeskätt pidades silmas EIÕK artikli 8 kohast perekonnaelu austamise kohustust, tuletada liidu õigusnormide kohase elamisõiguse isiku

puhul, kes on sellise alaealise liidu kodaniku kolmanda riigi kodanikust isa, kes viibib oma emaga viimase kutsetegevuse tõttu valdavalt muus Euroopa Liidu liikmesriigis?

D. Seoses ELTL artikli 21 lõikega 1 koosmõjus EIÕK artikliga 8:

Kui EL lepingu artikli 6 lõige 1 või lõige 3 ei too kaebuse esitaja puhul kaasa liidu õiguse kohast elamisõigust, siis kas järgides kohtuasja Zhu ja Chen (Euroopa Kohtu 19. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-200/02: Zhu ja Chen, EKL 2004, lk I-9925, punktid 45–47), saab vaba liikumise õigusest, mis on alaealisel liidu kodanikul, kes elab koos oma emaga viimase kutsetegevuse tõttu valdavalt muus Euroopa Liidu liikmesriigis, tuleneda hooldusõiguse tõhusa teostamise eesmärgil vastavalt ELTL artikli 21 lõikele 1, arvestades vajaduse korral EIÕK artiklit 8, lapse kolmanda riigi kodanikust isa elamisõigust liidu kodanikust lapse päritoluliikmesriigis?

E. Seoses direktiivi 2004/38/EÜ artikliga 10:

Kui liidu õiguse kohase elamisõiguse olemasolu tunnustatakse, siis kas kolmanda riigi kodanikust vanemal on olukorras, nagu on kujunenud kaebuse esitaja puhul, õigus saada „liidu kodaniku pereliikme elamisluba” vastavalt direktiivi artikli 10 lõike 1 esimesele lausele?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 31. jaanuaril 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst versus Deutsche Bank AG

(Kohtuasi C-44/11)

(2011/C 145/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Deutsche Bank AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas vara valitsemine väärtpaberite abil (väärtpaberiportfelli valitsemine), mille korral maksukohustuslane otsustab tasu eest oma äranägemisel väärtpaberite ostu ja müügi üle ning viib selle otsuse täide väärtpaberite ostu ja müügi teel,

— on ainult siis käibemaksuvaba, kui on tegemist eriotstarbeliste investeerimisfondide valitsemisega mitme investeerija jaoks ühiselt vastavalt nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (¹), artikli 135 lõike 1 punktile g, või ka

— siis, kui on tegemist individuaalportfelli valitsemisega üksikinvestorite jaoks vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 135 lõike 1 punktile f (tehingud, sealhulgas nendega kaasnev läbirääkimine, mis on seotud väärtpaberitega)?

2. Missugune tähendus on põhi- ja kõrvalteenuse määratlemise jaoks kriteeriumil, et kõrvalteenus ei ole kliendi jaoks omaette eesmärk, vaid teenuseosutaja poolt osutatava põhi-teenuse parematel tingimustel kasutamise vahend, juhul kui kõrvalteenus võetakse eraldi arvesse ja kõrvalteenuse osutamine on võimalik kolmandate isikute poolt?

3. Kas direktiivi 2006/112/EÜ artikli 56 lõike 1 punkti e kohaldatakse ainult 2006/112/EÜ artikli 135 lõike 1 punktides a–g nimetatud tehingutele või ka vara väärtpaberite abil valitsemisele (väärtpaberiportfelli valitsemisele), isegi kui sellele tehingule ei kohaldata viimati nimetatud sätet?

(¹) ELT L 47, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien (Austria) 3. veebruaril 2011 — Content Services Ltd versus Bundesarbeitskammer

(Kohtuasi C-49/11)

(2011/C 145/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Content Services Ltd.